

Evy (35) wordt door haar schoonmoeder beschuldigd van poging tot gifmoord: “Ik begrijp niet waarom ze ons dit aandoet”

Het parket ziet genoeg redenen om Evy te vervolgen voor poging tot gifmoord. Maar tot op vandaag houdt zij haar onschuld vol.

Werd Clementine Aelbrecht (69) tot tweemaal toe vergiftigd door haar schoondochter Evy (35)? Het parket ziet genoeg redenen om Evy te vervolgen voor poging tot gifmoord. Maar tot op vandaag houdt zij haar onschuld vol en geeft ze een andere versie: “Ik begrijp niet waarom ze ons dit aandoet.”

Marc Klifman

Zaterdag 13 januari 2024 om 03:00

Het gaat hier om een dossier van uitersten. Twee volledig tegenovergestelde standpunten. Een zaak van alles of niets: vrijspraak of veroordeling. Terwijl de aanklacht niet min is: poging gifmoord. Een juridische kwalificatie met mogelijk jarenlange opsluiting tot gevolg.

We beginnen met de versie van Clementine Aelbrecht (69) uit Affligem. In het bijzijn van haar advocaten Ann Van de Steen en Lennert Dierickx beschrijft ze hoe haar leven nu bijna tweeënhalf jaar geleden plots een dramatische wending kreeg. Het eerste incident gebeurde op 10 september 2021 bij haar thuis. De dag voordien waren haar zoon Jurgen

M. en schoondochter Evy D.S. (35) op bezoek geweest. Op zich was dat niet uitzonderlijk, want zij kwamen wel vaker langs op de koffie.

Clementine blijft erbij dat haar schoondochter haar dood wilde. — © Frank Bahnmueller

Clementine zou hen toen verteld hebben dat ze heel wat oude kleren wilde wegdoen. Volgens haar relaas kwam schoondochter Evy de volgende dag opnieuw op bezoek, deze keer alleen. “Ik was koffie aan het drinken en heb me toen omgedraaid om ook voor haar een kopje te zetten”, vertelt ze. “Daarna vroeg ze me meerdere keren naar bepaalde

kledij die boven lag. Ze wilde mijn schoenen hebben, en ook enkele hemden. Ik ben die dan boven gaan halen.”

Niet veel later, zegt Clementine, werd ze onwel. “Ik wilde nog een slok van mijn koffie drinken, maar plots voelde ik me misselijk worden. Ik ben nog naar de wc gegaan om te proberen overgeven, maar dat lukte niet. Ik voelde me gedrogeerd, ja. Ik kon maar één ding denken: *Ik moet naar de dokter.*”

Omdat haar klachten niet beterden, laat de dokter een ambulance komen. “Ze hebben mij dan weggevoerd naar het ziekenhuis. Maar vanaf daar ben ik een deel van mijn film kwijt.”

Potje urine

Het licht gaat uit bij Clementine. Letterlijk. Op de spoed wordt vastgesteld dat de vrouw zware hartritmestoornissen vertoonde. Onverklaarbaar, aldus Clementine. “Ik ben helemaal geen hartpatiënt. Ik neem daar dus ook geen medicatie voor.”

Wanneer haar situatie stabiliseert, mag ze opnieuw het ziekenhuis verlaten. Weliswaar op eigen risico. Volgens Clementine gaat ze vooral terug naar huis op aanraden van haar zoon en schoondochter Evy. “Achteraf bekeken gedroeg zij zich toen al heel raar. Voor ik het ziekenhuis mocht verlaten moest ik een potje urine achterlaten. Evy wou me zagezegd helpen door zelf in dat potje te plassen. Maar ik vond dat gek en ongepast. Ik heb dat potje achter haar rug weer uitgewassen, en er toch nog zelf in geplast”, zegt ze.

Eenmaal terug thuis is Clementine vooral blij dat haar medische problemen van de baan zijn. Althans, dat denkt ze. Tot ze een week later, 21 september, opnieuw onwel wordt. Volgens Clementine kwam schoondochter Evy die bewuste dinsdagmiddag weer op bezoek. “Evy weet dat ik graag een campari orange drink, en ze had een fles drank bij zich. Dat had ze nooit eerder gedaan. Maar ik zag er geen kwaad in; ik dacht te klinken op de goeie afloop in het ziekenhuis.”

Maar dezelfde dag wordt Clementine opnieuw onwel. Na de cocktail moet ze bij een verzekeringsmakelaar zijn omdat ze een nieuwe wagen heeft gekocht. “Ineens voelde ik mij weer zo mottig. Net als die eerste keer. Het klopte gewoon niet. Ik hoopte dat het zou overgaan, maar dat gebeurde niet.”

Omdat het niet beter gaat, wordt opnieuw alarm geslagen. Een apotheker die in de buurt van de verzekeringsmakelaar woont, ziet Clementine versuft in haar wagen zitten en besluit in te grijpen. Ze wordt opnieuw naar het ziekenhuis overgebracht. En dat blijkt niets te vroeg, want Clementine wordt getroffen door een hartstilstand.

Dosis maal tien

In de nasleep van deze tweede ziekenhuisopname wordt een gerechtelijk onderzoek gestart. De artsen in het ziekenhuis vertrouwen het zaakje niet, zeker niet omdat in de urinetest na de eerste opname sporen van hartslagvertragende medicatie zijn teruggevonden. “De eerste keer was de dosis drie keer hoger dan gebruikelijk bij hartklachten”, zegt haar advocaat Lennert Dierickx. “De tweede keer was het nog een

stuk flagranter: toen was het maal tien. Er moet dus een ongelooflijke hoeveelheid zijn toegediend, terwijl onze cliënte die medicatie niet neemt omdat ze geen hartpatiënte is.”

Politie en parket worden ingelicht, en er wordt ook onmiddellijk een onderzoeksrechter op het dossier gezet. Twee vragen zijn cruciaal: wie heeft Clementine de medicatie toegebracht? En op welke manier?

Ann Van de Steen en Lennert Dierickx, die Clementine bijstaan. — © Frank Bahnmueller

Al vrij snel krijgen de speurders Evy en Jurgen – die samen drie kinderen hebben uit vorige relaties – in het vizier. Vooral Evy komt in beeld: zij haalde een jaar eerder nog de nationale pers omdat ze na tien hartoperaties een revolutionaire Amerikaanse micro-pacemaker ingebouwd kreeg. Ze sukkelde al jaren met hartproblemen – haar hart klopte te snel – en de pacemaker kon haar van die klachten verlossen. Haar zware medicatie had ze sindsdien niet meer nodig.

Etiket van moordenaar

Nog geen twee weken later worden Evy en Jurgen uit hun bed gelicht. Want dat zij mogelijk over de medicatie beschikt die in het bloed van haar schoonmoeder werd teruggevonden, maakt Evy verdacht. Ook al schreeuwt zij zelf tijdens haar eerste ondervraging haar onschuld uit. Meer nog: ze zegt al meer dan twee jaar stellig dat ze niets met een vergiftiging te maken heeft, en herhaalt dat vandaag tegenover ons. “Toen ik opgepakt werd, voelde dat aan als de hel”, vertelt ze. “Ook al heeft de politie ons heel vriendelijk en respectvol behandeld. Kijk, als je iets misdaan hebt, dan moet je *met je gat op de blaren zitten*. Daar ben ik me van bewust. Maar als je iets niet gedaan hebt, en je

wordt onschuldig in een gevangenis geduwd, dan is dat verschrikkelijk. Ik werd in de vrouwengevangenis van Berckendael opgesloten, mijn man in Sint-Gillis. Vijftien dagen zat ik in voorhechtenis. Het was *volle bak* corona. Contact met medegevangenen hadden we niet. Ik heb sindsdien het etiket van moordenaar op me. Iets waar ik nog steeds elke dag mee opsta, en elke dag ga slapen.”

Na twee weken achter de tralies mogen Evy en Jurgen de gevangenis weer verlaten. Eerst met een enkelband, later onder voorwaarden. Ondertussen is het koppel al twee jaar op vrije voeten. Beiden wijzen vandaag nog steeds alle beschuldigingen resoluut van de hand. Ze verwijten de speurders vooral tunnelvisie en een gebrek aan bewijzen. “Na mijn arrestatie heb ik mijn leven proberen te hervatten”, zegt Evy daar zelf over. “Maar in februari vorig jaar heb ik een suïcidepoging gedaan. Het was me te heftig geworden. Ik kon het niet meer aan dat ik van zoiets beschuldigd word. Ik heb mijn schoonmoeder altijd heel graag gezien en ik zou haar nooit kwaad berokkenen. Ik begrijp niet waarom ze ons dit aandoet.”

Toegang én motief

In de visie van Clementine kan het echter niet anders dan dat Evy de medicatie door haar drankjes mengde. “Maak de nuchtere evaluatie”, zegt haar advocaat Lennert Dierickx. “Wie had toegang tot die medicatie? Wie had toegang tot het slachtoffer? En wie had een mogelijk motief? Er is niemand die aan de criteria voldoet, behalve zij.”

Het motief dat voorop wordt gesteld, is financieel. Centen dus. “Het klopt dat zij ons financieel geholpen heeft”, reageert Evy. “Maar wij hebben dat allemaal netjes terugbetaald en we kunnen dat ook bewijzen.”

Volgens Evy zijn de aantijgingen volledig op los zand gebouwd. “Er zijn een aantal toevalligheden in het onderzoek, maar er is geen enkel bewijs. Ja, ik ben in die periode twee keer bij haar thuis geweest. Maar dat zegt niets. De piste is al twee jaar: *‘Het moet wel de schoondochter zijn’*. Maar wie zegt dat zij het niet zelf gedaan heeft? Ik weet alleen dat ik het níét gedaan heb.”

Ook advocaat Jeroen D’Hondt, die Evy bijstaat, sluit niet uit dat Clementine alles zelf in scène heeft gezet. Hij wijst erop dat de vrouw het toch geproefd moet hebben als er zoveel pillen door haar drank werden gedraaid. “Er is in deze zaak werkelijk niets dat in de richting van Evy wijst. Het hele onderzoek is gebaseerd op losse eindjes. Er wordt hier veel te lichtzinnig omgegaan. Het feit dat Evy en Jurgen nog steeds samen zijn, is het grootste bewijs dat er niets aan de hand is.”

Volgens de raadsman zijn de gevolgen voor het gezin van Evy dramatisch. “Niet alleen riskeert ze een veroordeling. Ook voor haar kinderen is dit verschrikkelijk. Op school zijn zij slachtoffer van pestgedrag en krijgen ze verwijten naar het hoofd over hun moeder. Dit is geen gezonde situatie. Zij willen dat deze nachtmerrie stopt.”

Ook Jeroen D'Dhondt is overtuigd van de onschuld van zijn cliënte. — © rr

Clementine en haar raadslieden betreuren het dat Evy en haar entourage eerder in de media lieten uitschijnen dat Clementine zelf een wanhoopspoging ondernam. Een zogenoemde 'schreeuw om aandacht'. "Zij hebben de piste van poging zelfdoding onmiddellijk gelanceerd. Maar dat vond geen steun in het dossier." Clementine: "Ik zou ook niet weten waarom. Ik kwam nog graag buiten en ik had net een nieuwe auto gekocht. Ik wilde helemaal niet uit het leven stappen."

"Voldoende bezwaren"

Na meer dan twee jaar is het onderzoek eind november volledig afgerond. Het parket Halle-Vilvoorde wil Evy voor de Brusselse correctionele rechtbank vervolgen voor poging gifmoord op haar schoonmoeder. "De vrouw legde doorheen het hele onderzoek tegenstrijdige verklaringen af", verduidelijkt persmagistraat Sabine Lievens. "Er kwamen voldoende bezwaren lastens haar naar voren. Voor het parket is het dus aannemelijk dat zij de medicatie heeft toegediend. Dat wil nog niet zeggen dat zij het effectief gedaan heeft. Het vermoeden van onschuld geldt tot ze veroordeeld is. Maar de rechtbank zal daarover oordelen."

De raadkamer volgde die redenering. Evy zal zich dit jaar dus moeten verantwoorden voor de rechtbank tijdens een strafproces. Haar man Jurgen werd ondertussen wel buiten vervolging gesteld. "Ik hoop mij op mijn proces te kunnen verdedigen", reageert Evy op haar doorverwijzing. "En ik hoop natuurlijk ook dat ik word vrijgesproken. Dat hier eindelijk een einde aan komt."

Haar advocaat Jeroen D'Hondt zegt daar alles aan te zullen doen. "We gaan uitvoerig pleiten dat er heel wat zaken in dit onderzoek echt niet kunnen. Dit is een schoolvoorbeeld van een zaak van een onschuldige vrouw die ten onrechte zo lang met het etiket van moordenaar moet leven."

Clementine en haar advocaten staan daar lijnrecht tegenover. Volgens hen staat de schuld van Evy vast en zij zullen dat op hun beurt aan de rechtbank trachten duidelijk te maken. "Dossiers van poging vergiftiging zijn vaak de moeilijkste", zeggen Ann Van de Steen en Lennert Dierickx. "In het beste geval kan je aantonen op basis van toxicologische resultaten dat er sprake is van vergiftiging. Maar de tweede stap is aantonen wie het gedaan heeft. In tegenstelling tot bij een schietpartij of steekpartij is er veel minder bewijsmateriaal, en zit je met woord-tegen-woordverklaringen. Maar hier zijn toch een aantal flagrante zaken gebeurd en de tijdlijn toont ook aan dat alleen maar Evy dit gedaan kan hebben."

Clementine: "De waarheid zal blijken in de rechtbank. Hoe dan ook heb ik dit allemaal in geen geval verdiend."